

Anglický kokeršpaniel

láskavý, múdry, veselý

Vývoj plemena

Španiele mohli prísť do Anglicka počas Caesarovej invázie (v rokoch 54—55 pred Kristom). Predpokladá sa, že španiel pochádza zo Španielska, pretože slovo španiel môže byť odvodené z hispánie (Španielsko) alebo možno z francúzskeho výrazu Chiens de l'Espagnol (španielsky pes). Španiele boli špeciálne chované na vyhánanie zveri z hustých porastov. Koncom 16. storočia sa španiele rozdelili na vodné a suchozemské plemená.

Anglický vodný španiel (vyhynutý) bol používaný na prinášanie vodného vtáctva zostrelého šípami. Suchozemské španiele sa ďalej rozdelili na **setre** a **špringre**.

Špringer španiele položili základy všetkých moderných španielov. V jednom vrhu špringer španielov sa väčšie mláďatá stali špringer španielmi, menšie mláďatá sa stali kokeršpanielmi, stredne veľké mláďatá sa stali sussexskými španielmi: jediným rozdielom bola samotná veľkosť.

Pred rokom 1892 neboli kokeršpaniele špecificky chované ako také, alebo uznané ako samostatné plemeno anglickým chovateľským klubom. Ako už bolo vyššie spomuté, jeden vrh špringer španiela produkoval tri druhy psov (špringer, sussex a koker). Výstavy v Anglicku boli mäťuce, pretože mláďatá boli zaradené ako kokre jeden rok a špringre nasledujúci rok, keď rástli.

Prototypmi moderných kokeršpanielov boli Obo I (1879), predchodca dnešného anglického kokeršpaniela a Obo II, považovaný za otca amerických kokeršpanielov. Obo I bol potomkom kríženia sussexského španiela a poľného španiela. Rozdiel medzi anglickými a americkými kokeršpanielmi je, že americký kokeršpaniel bol chovaný viac na predvádzanie sa na výstavách ako na lov.

Ako napísal autor Jeff Griffen, „americká verzia sa stala menšou a krajšou“, zatiaľ čo „anglická verzia bola čoraz silnejšia“. Anglické kokeršpaniele sa sku-

točne viac podobajú svojmu bratrancovi anglickému špringer španielovi.

V roku 1893 bol anglický kokeršpaniel uznaný anglickým kennel klubom za samostatné plemeno.

V roku 1901 sa podarilo presadiť zrušenie pravidla váhy, keď sa za podstatnejšie začal považovať typ a nie váha.

V roku 1902 bol vytvorený prvý plemenný štandard a tento štandard platí v zásade bez zmien až dodnes.

V roku 1933 boli uznané farebné varianty kokra (jednofarebný a viacfarebný) a toto základné rozdelenie farieb platí dodnes

Zaujímavosti z histórie a literatúry

Waleský kráľ Hywel the Good/Howell the Good (asi 880—950) ocenil „kráľovského španiela“ na jednu libru, za ktorú by vtedy kúpil niekoľko kôz, husí, otrokov alebo manželku.

Geoffrey Chaucer (asi 1343—1400) napísal o nich negatívnu recenziu v jednom zo svojich diel, pretože zistil, že ich povaha je príliš priateľská.

Dr. John Caius (1510—1573) napísal, že všetky španiele boli buď biele s čer-

Obo I, snímka: internet

Obo II, snímka: internet

Albín Luknár, snímka: www.cockerspanielclub.sk

venou alebo biele s čiernou a komentoval ich priateľský charakter a neustále vrtiaci chvost v Treatise of Englishe Dogges (asi 1570).

Shakespeare (1564—1616) dokonca zohral úlohu pri oddelení Anglicka od katolíckej cirkvi, keď kokeršpaniel lorda Wiltshire pohrýzol pápeža Klementa VIII. do prsta na nohe.

História plemena na Slovensku

O rozvoj plemena na Slovensku sa vo veľkej miere zaslúžil jeden z nestorov Slovenskej a Českej kynológie pán Albín Luknár (1933—2021). Bol majiteľom chovateľskej stanice „z Demänovskej“, tento chránený názov je od roku 1963. Bol rozhodcom pre všetky typy poľných skúšok psov a prvým „ALL round“ rozhodcom pre exteriér. Ešte za éry Československa sa mu podarilo importovať viac psov, neskôr chovných jedincov a tým skvalitniť chov kokeršpaniela na Slovensku. Bol to veľký človek, priateľ a dovoľm si povedať, môj druhý otec. Za nášho viac ako 30-ročného priateľstva mu vďačím za veľa čo ma naučil o plemene a kynológii vôbec. Dlhé roky bol predsedom klubu loveckých sliedičov v rámci Československa a potom predsedom Klubu chovateľov poľných sliedičov.

Prvý kokeršpaniel dovezený na Slovensko bola sučka narodená 3. 12. 1964, Koni vom Eichenhain. Dovezená bola do Banskej Bystrice.

ŠTANDARD PLEMENA

Anglický kokeršpaniel

Krajina pôvodu: Veľká Británia

Využitie: Sliedenie

Zaradenie F. C. I.: Skupina 8 retrívre, sliediče a vodné psy

Sekcia 2 Sliediče s pracovným upotrebením

Historické zhrnutie

Kokeršpaniele boli uznané ako samostatné plemeno od poľných španielov a špringeršpanielov čoskoro po vzniku Kennel Clubu v roku 1873. On vznikol ako „cocking spaniel“ čo bolo odvodené od anglického názvu pre sluku lesnú, ktorú často sliedili. Rovnako ako u mnohých loveckých plemien existuje v súčasnosti rozdiel medzi tými, ktoré sa používajú na prácu a tými na „šou“. „show Cocker“ — kokeršpaniel na „šou“ na výstavy je robustnejší a ťažší ako jeho pracovný náprotivok.

CELKOVÝ VZHĽAD: veselý, statný, športový; dobre vyvážený; kompaktný.

DÔLEŽITÉ PROPORCIE: dĺžka je približne rovnaká od kohútika po zem ako od kohútika po koreň chvosta.

SPRÁVANIE/TEMPERAMENT: veselá povaha s neustále vrtiacim chvostom ukazuje svoj typický pohyb, najmä keď nasleduje stopu. Jemný a láskavý, no predsa plný života a bujarosti.

HLAVA LEBEČNÁ OBLASŤ

Lebka: dobre vyvinutá, čisto modelovaná, nie príliš jemná ani príliš hrubá.

Stop: výrazný, v strede medzi špičkou nosa a tylovým hrbolom.

TVÁROVÁ ČASŤ

Nos: dostatočne široký, aby zaistil výborný čuch.

Kokeršpaniel v umení

Papuľa: štvorcová.

Čeluste/zuby: silné čeluste s dokonalým, pravidelným a úplným nožnicovým zhryzom, t. j. horné zuby tesne prekrývajúce spodné zuby a nastavené kolmo v čelusti.

Líca: nie sú výrazné.

Oči: plné, ale nie výrazné. Farba oka je tmavo hnedá alebo hnedá, nikdy nie svetlá, v prípade hnedých, hnedých belošov, oranžových belošov sú orieškovo hnedé, musí harmonizovať s farbou srsti; s prejavom inteligencie a jemnosti ale veľmi bdelé, jasné a veselé; viečka tesné.

Uši: laločnaté, nasadené nízko na úrovni očí. Dĺžka ucha má dosahovať k špičke nosa. Bohato osrstené s dlhými rovnými hodvábnymi chlpmi.

Krk: strednej dĺžky, svalnatý. Úhľadne zasadené do jemného sklonu lopatky. Suché hrdlo, bez laloku a voľnej kože.

Martina a Junak

Telo: silné, kompaktné.

Horná línia: pevná, rovná, mierne klesajúca od konca bedier k chvostu. Bedrá: krátke, široké.

Hrudník: dobre vyvinutý a hlboký, ani príliš široký ani príliš vpredu úzky. Rebrá dobre klenuté.

Chvost: nasadený o niečo nižšie ako je línia chrbta. V pohybe ním musí pes veselo vrtieť, nesený je vo vodorovnej polohe, nikdy nie vztyčený. Predtým bol bežne kupírovaný.

Kúpírovaný: nikdy nie príliš krátky na to, aby sa skryl jeho veselý pohyb pri práci, ani príliš dlhý na to, aby jeho pohyb prekážal pri práci.

Nekúpírovaný: mierne zakrivený, primerane dlhý, úmerný veľkosti telu dáva celkovo vyvážený vzhľad; ideálne nedosahuje pod päť. Silný pri koreni a zužujúci sa k jemnej špičke; dobre osrstený v súlade so srstou. Živý v akcii, nesený v rovine chrbta, nikdy nie nad chrbtom a nikdy nie tak nízko, aby naznačoval bojzivost.

KONČATINY

Predné končatiny:

Celkový vzhľad: Nohy s dobrými kosťami, rovné, dostatočne krátke, aby dokázali využiť koncentrovanú silu. Nie príliš krátke na to, aby obmedzovali obrovskú chuť do práce, ktorá je očakávaná od tohto športového psa.

Plecia: šikmé a suché.

Predné labky: pevné, husto osrstené, mačacie labky.

ZADNÉ KONČATINY

Celkový vzhľad: široké, dobre zaoblené, veľmi svalnaté; nohy majú silné kosti.

Koleno: dobre zauhlené.

Päťový klb: krátky pod päťovým klbom, umožňujúci dostatočný pohon.

Zadné labky: pevné, mačacie labky.

CHOD/POHYB: priestranný pohyb s dobrým pohonom zo zadu.

OSRSTENIE

Srst: plochá, hodvábnej štruktúry, nikdy nie drôtovitá alebo zvlnená, nie príliš bohatá nikdy nie kučeravá. Dobre osrstené predné končatiny, telo a zadné končatiny nad päty.

FARBA

Jednofarebné: čierna; červená; zlatá; pečeonová (čokoládová); čierna s pálením; hnedá s pálením; biela farba nie je povolená okrem malého množstva na hrudi.

Viacfarebné: dvojfarebné; čierna a biela; oranžová a biela; pečeonová a biela; citrónová a biela. Všetko s bodkovaím alebo bez bodkovania.

Trojfarebné: čierna, biela s pálením; pečeonová, biela s pálením. Beloš: modrý Beloš; oranžový Beloš; citrónový Beloš; pečeonový Beloš; Modrý beloš s pálením; pečeonový beloš s pálením. Akákoľvek iná farba, alebo značenie ako je vyššie uvedené sú nežiaduce.

VEĽKOSŤ A HMOTNOSŤ

Výška približne:

Psy 39 — 41 cm

Sučky 38 — 39 cm

Hmotnosť cca 13 — 14,5 kg

CHYBY

Každá odchýlka od vyššie uvedených bodov by sa mala byť považovať za chybu a známka hodnotenia by mala byť podľa závažnosti, a jej účinku na zdravie a pohodu psa a na jeho schopnosť vykonávať svoju tradičnú prácu.

Vyradujúce chyby:

Psy agresívne alebo bojovlivé.

Diskvalifikovaný musí byť každý pes, u ktorého sa objavia akékoľvek od-

Kokeršpaniel čierny s pálením, snímka: Jana Kadnárová

Kokeršpaniel čierny, snímka: Jana Kadnárová

Kokeršpaniel hnedý beloš s pálením, snímka: Jana Vallová

Kokeršpaniel hnedý beloš, snímka: Jana Kadnárová

Kokeršpaniel modrý beloš, snímka: Jana Kadnárová

Kokeršpaniel oranžový beloš, snímka: Jana Vallová

chýlky od hore uvedeného a akékoľvek telesné abnormality a poruchy správania.

Poznámka: každý samec musí mať 2 normálne vyvinuté semenníky, kompletne zostúpené v miešku.

Kokeršpaniel je jedným z najznámejších plemien. Keď sa pozriete do ich hlbokých, milujúcich a inteligentných očí, okamžite viete, prečo sú kokre tak populárne. Je to celý výraz tváre, s láskou priamo z ich srdca do vášho.

Psy kokeršpaniela sú často označované ako Cockers alebo Merry Cockers, kvôli ich šťastnej a milej povahe. Jednou z hlavných charakteristík plemena je ich stále vrtiaci chvost, keď majú spoločnosť psov, alebo ľudí okolo seba. Koker miluje svoju rodinu, je jej oddaný, no stále si udržiava svoju samostatnosť. Sú vždy pripravené na akúkoľvek aktivitu so svojim ľudským spoločníkom. Na prvý pohľad zaujme ich hladká hodvábna srst, ktorá si však vyžaduje značnú starostlivosť. Jeho veľkosť ho predurčuje k tomu, aby bol skvelým spoločníkom do bytu aj do lesa...

Povaha

Ako pracovné plemeno si vyžaduje pohyb a zamestnať hlavu. Prvé roky života si bude vyžadovať viac pozornosti, určite dôslednú výchovu, pretože má sklony podmaniť si rodinných príslušníkov svojim prenikavým pohľadom. Rád si vydobýja pozornosť. Preto mu musíte určiť hranice, a trvať na nich. Ak je kokrik dobre vychovaný je skvelým spoločníkom, robí vám kamaráta do nepohody. Vie si užívať domácej pohody pred krbom, ako aj drsné podmienky na poli, alebo v lese. Kokeršpaniel zväčša nemá problém s jedlom, nebýva vyberavý. V 80-tych rokoch minulého storočia bolo toto plemeno vo veľkej obľube a dôsledkom toho sa vo veľkej miere objavovala v populácii agresivita, alebo plachosť. Tieto problémy sa až na pár výnimiek podarilo eliminovať a v dnešnej dobe sa už s agresivitou stretáme len sporadicky. Vďaka tomu si môžeme užívať pravú „merry“ povahu typického kokeršpaniela.

Starostlivosť

Asi najväčšiu starostlivosť zaberie srst a jej úprava. Ak je srst v dobrej kondícii, je šťastný pes aj jeho pán. Pravidelným česaním sa zbavíte prebytočnej srsti a nečistôt, ktoré pes pozbiera na prechádzke. Zároveň skontrolujete uši, labky, pazúriky, takže máte zdravotný stav psa pod kontrolou. Srst sa musí česať pravidelne, aspoň 2-krát do týždňa, najlepšie aj na dennej báze, vtedy v srsti nenájdete chuchvalce, ktoré vadia psovi, ktoré sa neskôr ťažšie odstraňujú. Úprava výstavného kokeršpaniela je mierne náročnejšia v porovnaní s bežnou úpravou. Líši sa v dĺžke srsti. Vždy však svojho kokeršpaniela trimujte, nikdy ho nestrihajte strojčekom. Strojčekom a nožnicami sa upravujú iba niektoré časti tela. Kvalita srsti záleží aj od jej sfarbenia (farebnej varianty).

Keďže sú kokeršpaniele extrémne naviazané na svojho pána a rodinu, najlepšie im bude priamo v domácnosti (nie na dvore), kde neostanú nikdy dlho samy. I keď kokeršpaniel oznámi príchod každého cudzieho človeka štekotom, nie je vhodným strážnym psom, pretože väčšinou pre nechcených návštevníkov nepredstavuje hrozbu. Rád privíta každého kto príde na návštevu. Socializované kokeršpaniele dobre vychádzajú s inými psami, či domácimi zvieratami vrátane mačiek a sú výbornými spoločníkmi vo všetkých situáciách. Každý pes je individualita a má odlišný temperament. Vo všeobecnosti však môžeme povahu anglického kokeršpaniela opísať ako veselú, priateľskú a vyrovnanú. Kokeršpaniel je hravý, prítulný, i keď voči cudzím ľuďom a psom môže byť rezervovaný. V prírode sa v ňom prebúdzajú lovecké inštinkty, preto ho treba čo najskôr naučiť prívolať.

Chov a požiadavky

A) jedinec bez poľovných skúšok

Musí absolvovať minimálne tri výstavy po dovŕšení 12 mesiacov veku (z toho jedna je povinná klubová výstava) s ocenením „výborný“ u psa a „veľmi dobrý“ u sučky.

Kokeršpaniel bieločierny, snímka: Jana Kadnárová

Kokeršpaniel zlatý, snímka: Jana Kadnárová

Po dovŕšení 12 mesiacov veku je potrebný röntgen na dyspláziu bedrových kĺbov s výsledkom maximálne C/C.

B) jedinec s poľovnými skúškami

Absolvovanie minimálne jednej výstavy po dovŕšení 12 mesiacov veku (z toho jedna povinná klubová výstava) s ocenením „veľmi dobrý“ u psa a „veľmi dobrý“ u sučky.

Po dovŕšení 12 mesiacov veku je potrebný röntgen na dyspláziu bedrových kĺbov s výsledkom maximálne C/C.

Predloženie rozhodcovskej tabuľky z akejkoľvek poľovnej skúšky. Chrup — nožnicový zhryz — toleruje sa absencia 1 zubu (P1 alebo M3).

Výška, zhryz a plochopostnosť musí byť potvrdená rozhodcom vo výstavnom posudku, prípadne v preukaze pôvodu rozhodcom skupiny VIII. pre anglické kokeršpaniele.

Minimálny vek pre zaradenie do chovu je 15 mesiacov u psa aj u sučky. Maximálny vek pre použitie v chove je u sučky 8 rokov (do konca kalendárneho roku, v ktorom sučka dovŕšila tento vek).

Maximálny vek pre použitie v chove je u psa neobmedzený.

Sučka môže mať maximálne jeden vrh v kalendárnom roku.

Chovný jedinec s pozitívnym nálezom dysplázie bedrových kĺbov musí byť párený s jedincom bez nálezu. Chovný jedinec s absenciou 1 zubu (P1 alebo M3) musí byť párený s plochopostným jedincom.

V prípade dovezených chovných jedincov z inej krajiny vo veku staršom ako 15 mesiacov, bude uznaná chovnosť zo zahraničia.

Zdravie

Ani kokeršpanielovi sa nevyhýbajú niektoré dedičné ochorenia, o ktorých je potrebné vedieť.

PRA (Progressive Retinal Atrophy) Progresívna atrofia sietnice

PRA predstavuje skupinu chorôb, ktoré spôsobujú pomalú degeneráciu sietnice oka, výsledkom ktorej je pokles videnia až oslepnutie. Sietnica je zadná časť oka, ktorej vonkajšiu vrstvu tvoria svetlo citlivé zrakové bunky tyčinky (Rods) a čapíky (Cones).

PRCD (Progressive Rod-Cone Degeneration) Progresívna degenerácia tyčiniek a čapíkov

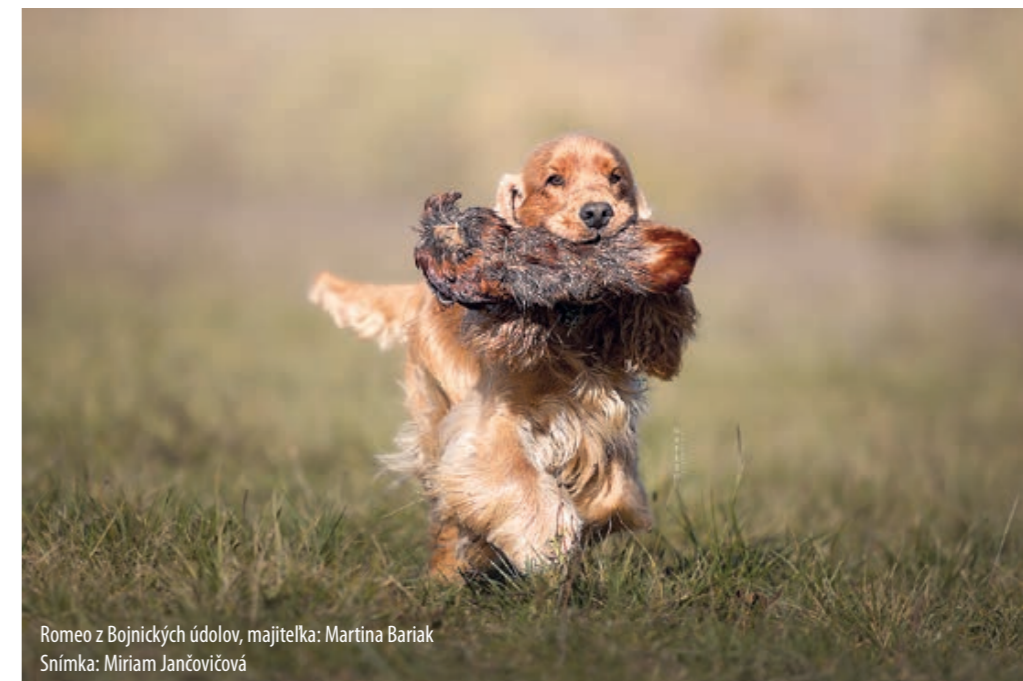
Spôsobuje postupné odumieranie buniek. Najprv odumierajú farbocitlivé tyčinky, následkom čoho sa vyvinie šeroslepota, neskôr jasovocitlivé čapíky, následkom čoho nastane úplná slepota. PRCD-PRA sa vyskytuje u viacerých plemien, vyskytuje sa v rôznom veku psa. Čas nástupu sa však môže meniť a závisí od plemena psa od 2 do 12 rokov.

DBK — dysplázia bedrového kĺbu

je degeneratívne ochorenie bedrového kĺbu charakterizované nezvratnými zmenami kĺbovej jamky a hlavice stehennej kosti. Ide o dedične podmienené ochorenie, avšak vplyvy vonkajšieho prostredia významne pôsobia na fenotyp bedrového kĺbu. Na vznik DBK má u psov vplyv neprírodná záťaž, nepriaznivé prostredie (nevhodné podlahy a povrchy) a nesprávna výživa v mladom veku. Ochorenie má rôzne stupne a prejavy.

Junak z Bojnických údolov, majiteľka: Martina Bariak
Snímka: Miriam Jančovičová

Romeo z Bojnických údolov, majiteľka: Martina Bariak
Snímka: Miriam Jančovičová

DLK — dysplázia laktového kĺbu

— je názov pre opísanie porúch vývoja kostí, ktoré tvoria laktový kĺb v období od narodenia po dosiahnutie dospelosti (12—18 mesiacov). Táto porucha sa vyskytuje hlavne u veľkých, ale aj u stredných plemien psov s určitou plemennou predispozíciou.

AON — Adult Onset Neuropathy — Neuropatia s nástupom v dospelom veku

je autozomálne recesívne dedičné neurologické ochorenie prejavujúce sa progresívnou slabosťou. Klinické príznaky zvyčajne začínajú vo veku od 7,5 do 9 rokov a pozostávajú najprv z nekoordinovanej chôdze alebo kolísania zadných končatín. Ochorenie progreduje aj na predné končatiny.

FN — Familiárna nefropatia

je typ dedičného ochorenia obličiek, ktoré vedie k zlyhaniu obličiek u postihnutých psov, zvyčajne v mladom veku.

Ochorenie je relatívne rozšírené v plemene anglického kokeršpaniela, pričom o niečo viac ako 10 % anglických kokeršpanielov vo Veľkej Británii nesie génovú mutáciu, ktorá vedie k tomuto stavu.

Chov, výstavy, aktivity

Prvého psa si zadovážila v roku 1978 pani MUDr. Eva Felszeghyová. Bol to pes Cid Zabiedovská, ktorý bol prvým chovným psom na Slovensku vo farbe modrý beloš. Bol poľovne

zľava: Romeo a Junak z Bojnických údolov, majiteľka: Martina Bariak
Snímka: Miriam Jančovičová

upotrebitelný, mal nespočet skúšok v prvej cene. V roku 1980 bola založená chovateľská stanica Z Argílie, kde prvý vrh bol už v roku 1981. V tejto chovateľskej stanici boli odchované len tri vrhy.

Po vstupe Slovenskej kynologickej jednoty do FCI sa museli chovateľské stanice znova preregistrovať a tu prišlo k zmene názvu Z Argílie na Drycastle. Pod týmto názvom sme odchovávali veľa kvalitných vrhov, z ktorých

„Dandy“ Phil Maris Dandy Devon, importovaný z Ruska

vzišlo nespočet intersampiónov, šampiónov a poľovne upotrebitelných psov. Po roku 2004 sme priviezli z Ruska psa intersampióna, šampióna menom Phil Maris Dandy Devon, od chovateľky Mariny Malchevskej. Položil základy ďalšiemu úspešnému chovu chovateľskej stanice Drycastle. Dandy absolvoval mnoho pracovných skúšok a bol taktiež poľovne upotrebitelným psom. Vyhrál množstvo medzinárodných aj klubových výstav u nás aj v zahraničí u najuznávanejších rozhodcov z krajiny pôvodu kokeršpaniela. Na Cruft výstave v roku 2008 skončil vo výbere naj osem psov v triede. Ku koncu kariéry na svetovej výstave v roku 2015 v Miláne, skončil na krásnom druhom mieste v triede veteránov. Zaslúžil sa o rozvoj plemena vo viacerých krajinách Európy. Dožil sa 16 rokov.

V tom období sme absolvovali viac „výletov“ do Spojeného kráľovstva,

odkiaľ sa nám podarilo importovať viac šteniat aj dospelých chovných psov a súk. Hlavne so známej chovateľskej stanice „Lynwater“.

Ešte by som rád spomenul môjho terajšieho už veterána psa Craigdean Dreamlover, importovaného zo Spojeného kráľovstva s ktorým som vyhral množstvo medzinárodných a klubových výstav u nás a v zahraničí.

Napríklad Adventná výstava českého Cocker Clubu CZ, kde z viac ako 100 psov vyhral titul klubový víťaz. Poslednú výstavu v triede veteránov absolvoval na špeciálnej výstave 2023 Cokerspaniel Clubu Slovakia pri Slovenskom poľovníckom zväze, kde vyhral triedu veteránov a titul najkrajší veterán špeciálnej výstavy 2023.

Šampióni krásy z našej chovateľskej stanice:

Drycastle Dandy's Daisy

Drycastle Dandy's El Nino
Drycastle Dandy's Falco
Drycastle Dandy's Faye
Drycastle Dandy's Henry
Drycastle Dandy's Honey
Drycastle Dandy's Ginger
Drycastle Dandy's Jolly Joker

Na Slovensku plemeno zastrešuje Cokerspaniel Club pri Slovenskom poľovníckom zväze, ktorý bol založený v roku 2008.

Klub riadi a propaguje chov zdravých kokeršpanielov v súlade so štandardom plemena a predpismi Slovenského poľovníckeho zväzu, Slovenskej kynologickej jednoty a Medzinárodnej kynologickej federácie (FCI).

Stará sa o zveladenie plemena, usporadúva klubové výstavy a iné akcie pre členov klubu.

www.cockerspanielclub.sk

Aktivity s kokeršpanielom

Každou aktivitou sa pes približuje k svojmu pánovi a upevňuje to ich vzťah. Či už pri poľovných skúškach, alebo iných športoch je krásne vidieť radosť a ochotu psa pracovať, extra u kokrika ktorý neustále vrtí chvostom a tým dáva najavo svoju radosť a túžbu pracovať.

Skúšky vlôh — SVMP

Odhalujú vrodene vlohy psa, kvalitu jeho čuchu, hlasitosť a povahu vôbec, a tiež schopnosti k ďalšiemu, náročnejšiemu výcviku. Skúšky vlôh nie sú skúškami poľovnej upotrebitelnosti.

Jesenné skúšky malých plemien

— JSMP kvalifikujú psa ako poľovne upotrebitelného na dohľadávanie a prinášanie malej zveri.

Lesné skúšky malých plemien — LSMP

sú skúškami, ktorých absolvovaním získava pes poľovnú upotrebitelnosť na dohľadávanie srnčej zveri.

Farbiarske skúšky malých plemien

— FSMP organizujú sa najmä v poľovných revíroch, kde pre nedostatok lesného porastu nie je možné usporiadať lesné skúšky. Ich absolvovaním získava pes poľovnú upotrebitelnosť na dohľadávanie srnčej zveri.

Špeciálne skúšky z vodnej práce — VP

Skúša sa na nich podľa skúšobného poriadku pre skúšky stavačov. Psy na nich získavajú kvalifikáciu na dohľadávanie vodnej pernatej zveri.

Všestranné skúšky malých plemien

— VŠMP sú najvyšším typom skúšok z poľovného výkonu. Vodič, ktorého pes úspešne absolvoval VŠMP, môže požiadať o zápis do Knihy všestranných psov. Na všestranných skúškach sa môžu zúčastniť psy po absolvovaní JSMP alebo LSMP. VŠMP kvalifikujú psa ako poľovne upotrebitelného na dohľadávanie malej a srnčej zveri.

Skúšky duričov — SD a Farbiarske skúšky duričov — FD úspešným absolvovaním skúšok duričov alebo farbiarskych skúšok duričov získava pes

kvalifikáciu na dohľadávanie diviačej zveri. Skúša sa na nich podľa skúšobného poriadku pre skúšky duričov.

Agility po slovensky pohyblivosť, obratnosť, zručnosť je kynologický šport, pri ktorom pes pod vedením psovoda prekonáva prekážky rozostavané na parkúre v poradí určenom rozhodcom. Víťazom na pretekoch sa stáva tím, ktorý prebehne parkúr v čo najkratšom čase a bez trestných bodov.

Obedience prekladom do slovenčiny je poslušnosť. Pri tomto druhu športu sa očakáva, že pes bude vykonávať cviky na základe vydaných povelov, zároveň radosťne a ochotne. Z uvedeného vyplýva, že obedience je viac ako poslušnosť. Je to kynologický šport, pri ktorom sa hodnotí ovládateľnosť a ochota psa pracovať v súhre so psovodom pri predvedení stanovených 10 cvikov pri psovodovi a posúdenie cvičiaceho psa vo vzdialenosti od psovoda.

Význam sa kladie na ochotu pracovať a vzájomnú súhru dvojice. V hodnotení predvážania cvikov sa prihliada na plemenné znaky a zvláštnosti zvierata. 🐾

Mgr. Alexander FELSZEGHY

www.cocker.sk

Snímky: archív autora

Mgr. Alexander FELSZEGHY
Snímka: Jana Kadnárová

Autor je spolujateľom chovateľskej stanice Drycastle. Chovom kokeršpanielov sa zaoberá viac ako 30 rokov. Je predsedom Cocker Clubu Slovakia.